11/12/2018

Τριήμερες εκδηλώσεις για τον Αγιο Σπυρίδωνα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Άρχισαν το πρωί οι λατρευτικές εκδηλώσεις στην Κέρκυρα για την εορτή του πολιούχου Αγίου Σπυρίδωνα, με την παράκληση και την Εξοδο του σεπτού σκηνώματος του Αγίου.

Στις 6 το απόγευμα θα τελεστεί Μέγας Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός μετά Θείου κηρύγματος και στις 11 το βράδυ, Παράκληση, Εγκώμια στον Άγιο και Ιερά Αγρυπνία

Για αύριο Τετάρτη 12 Δεκεμβρίου, ανήμερα της εορτής του Αγίου το πρόγραμμα έχει ως εξής:

7.45 το πρωί, Όρθρος, τέλεση Πανηγυρικής Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας

6 το απόγευμα: Πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός

11 το βράδυ: Παράκληση, Χαιρετισμοί στον Άγιο, Ιερά Αγρυπνία

Πέμπτη 13 Δεκεμβρίου 2018:

8 το πρωί, Όρθρος, τέλεση Αρχιερατικής Θείας Λειτουργίας

4 το απόγευμα, Ιερά Παράκλησις και είσοδος του σεπτού σκηνώματος του Αγίου στην ιερά λάρνακα («μπάσματα»).

Ο Άγιος Σπυρίδων

Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.
Ἀμφὶ δωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Ο Άγιος Σπυρίδων γεννήθηκε το 270 μ.Χ. στο τώρα κατεχόμενο χωριό Άσσια (Άσκια) της Κύπρου (και όχι στην Τριμυθούντα – σημερινή Τρεμετουσιά – όπως γράφουν πολλοί) από οικογένεια βοσκών, που ήταν κάπως εύπορη. Αν και μορφώθηκε αρκετά δεν άλλαξε επάγγελμα. Συνέχισε και αυτός να είναι βοσκός.

Σαν χαρακτήρας, ο Άγιος, ήταν απλός, αγαθός, γεμάτος αγάπη για τον πλησίον του. Τις Κυριακές και τις γιορτές, συχνά έπαιρνε τους βοσκούς και τους οδηγούσε στους ιερούς ναούς, και κατόπιν τους εξηγούσε την ευαγγελική ή την αποστολική περικοπή. Ο Θεός τον ευλόγησε να γίνεται συχνά προστάτης χήρων και ορφανών.

Νυμφεύθηκε ευσεβή σύζυγο και απέκτησε μια κόρη, την Ειρήνη. Γρήγορα, όμως, η σύζυγός του πέθανε. Για να επουλώσει το τραύμα του ο Σπυρίδων αφοσιώθηκε ακόμα περισσότερο στη διδαχή του θείου λόγου.

Μετά από πολλές πιέσεις, χειροτονήθηκε ιερέας. Και πράγματι, υπήρξε αληθινός ιερέας του Ευαγγελίου, έτσι όπως τον θέλει ο θείος Παύλος: «Ἀνεπίληπτον, νηφάλιον, σώφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδακτικόν, τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητας» (Α’ προς Τιμόθεον γ’ 2-7). Δηλαδή ακατηγόρητο, προσεκτικό, εγκρατή, σεμνό, φιλόξενο, διδακτικό, και να έχει παιδιά που να υποτάσσονται με κάθε σεμνότητα. Έτσι και ο Σπυρίδων, τόσο σωστός υπήρξε σαν ιερέας, ώστε όταν χήρεψε η επισκοπή Τριμυθούντος στην Κύπρο, δια βοής λαός και κλήρος τον εξέλεξαν επίσκοπο.

Από τη θέση αυτή ο Σπυρίδων προχώρησε τόσο πού στην αρετή, ώστε τον αξίωσε ο Θεός να κάνει πολλά θαύματα.

Να σημειώσουμε εδώ ότι ο Άγιος Σπυρίδων με το κύρος της αγίας και ηθικής ζωής

του στην Α’ Οικουμενική σύνοδο, που έγινε στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μικρά Ασία) και στην οποία συμμετείχε, κατατρόπωσε τους Αρειανούς και αναδείχτηκε από τους λαμπρούς υπερασπιστές της Ορθόδοξης πίστης. Μάλιστα, όπως αναφέρει η παράδοση, αφού μίλησε για λίγο, κατόπιν έκανε το σημείο του Σταυρού και με το αριστερό χέρι, που κρατούσε ένα κεραμίδι, εις τύπον της Αγίας Τριάδος είπε: «Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρός» και έκανε να φανεί προς τα επάνω απ’ το κεραμίδι φωτιά, δια της οποίας είχε ψηθεί αυτό. Όταν δε είπε: «Καὶ τοῦ Υἱοῦ», έρρευσε κάτω νερό, δια του οποίου ζυμώθηκε το χώμα του κεραμιδιού. Και όταν πρόσθεσε: «Καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος» έδειξε μέσα στη χούφτα του μόνο το χώμα που απέμεινε.

Ο Άγιος Σπυρίδων κοιμήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου του 350 μ.Χ.

Τα 648 μ.χ. η Κύπρος αντιμετώπιζε μεγάλες επιδρομές από τους Σαρακηνούς και το λείψανο μεταφέρθηκε στην Κωνσταντινούπολη από τον αυτοκράτορα Ιουστινιανό. Τοποθετήθηκε στον Ναό των Αγίων Αποστόλων μαζί με το λείψανο της Αυγούστας Θεοδώρας (βλέπε 11 Φεβρουαρίου). Παρέμεινε στην βασιλίδα των πόλεων μέχρις ότου ο ιερέας Γρηγόριος Πολύευκτος λίγες μέρες πριν την πτώση πήρε τα δύο λείψανα και τα μετέφερε μέσω Σερβίας, Θράκης και Μακεδονίας στη Παραμυθιά της Ηπείρου. Τρία χρόνια περιπλανήθηκε από τόπο σε τόπο μέχρις ότου φτάσει στην Κέρκυρα. Όλο αυτό το διάστημα είχε τοποθετήσει τα λείψανα σε σακιά με άχυρα και όποιος τον ρωτούσε τους έλεγε πως είναι τροφή για το υποζύγιό του. Το 1456 μ.Χ. έφτασε στην Κέρκυρα γιατί πίστευε πως τα λείψανα θα ήταν ασφαλισμένα. Τα Επτάνησα εκείνη την εποχή βρίσκονταν κάτω από την εξουσία των Ενετών. Ο ιερέας Γρηγόριος Πολύευκτος βρήκε ένα συμπολίτη του πρόσφυγα τον ιερέα Γεώργιο Καλοχαιρέτη και του κληροδότησε το λείψανο του Αγίου.

Μετά τον θάνατο του ο Γεώργιος Καλοχαιρέτης άφησε κληρονομιά στους γιούς του στο Λουκά και Φίλιππο το λείψανο του Άγιου Σπυρίδωνα Οι δύο αδελφοί θέλησαν να μεταφέρουν το λείψανο στην Βενετία. Η υπόθεση μάλιστα εκδικάστηκε από την Ενετική Γερουσία. Το ανώτατο δικαστικό όργανο του κράτους αποφάσισε ότι το λείψανο αποτελεί ιδιοκτησία των αδελφών, άρα διατηρούν το αναφαίρετο δικαίωμα να το μεταφέρουν όπου εκείνοι επιθυμούν. Τελικά όμως η μεταφορά δεν πραγματοποιήθηκε διότι υπήρξαν έντονες αντιδράσεις από τον Κερκυραϊκό λαό και το ανώτατο δικαστικό όργανο δεν επέμεινε και επικράτησε η σκέψη ότι δεν έπρεπε να δημιουργούνται δυσαρέσκειες στους λαούς οι οποίοι βρίσκονται κάτω από τη Βενετική σημαία. Το 1512 μ.Χ. συντάχθηκε στην Άρτα δωρητήριο συμβόλαιο στο όνομα της Ασημίνας Καλοχαιρέτη, κόρη του Φιλίππου, η οποία παντρεύτηκε τον Σταμάτιο Βούλγαρη και η οποία με τη σειρά της άφησε διαθήκη που χρονολογείται από τις 25 Νοεμβρίου 1571 μ.Χ. και ορίζει πως το Ιερό Λείψανο του Αγίου παραμένει ως κληρονομιά στους γιούς της και στους απογόνους τους.